

Taravali Stuti

——
तारावलिस्तुतिः

——
Document Information

Text title : Taravali Stuti

File name : tArAvalistutiH.itx

Category : deities_misc, gurudev, stuti, ramaNa-maharShi

Location : doc_deities_misc

Proofread by : Aruna Narayanan

Latest update : December 25, 2023

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 25, 2023

sanskritdocuments.org

Taravali Stuti

तारावलिस्तुतिः

अज्ञानान्धतमो विमोहितधियां दूर्वादकोलाडलै-
रालीने सकले सनातनपथे कालेयलीलाधितैः ।
क्षेमाथ क्षितिमएडले करुणया कृत्वाऽऽकृतिं प्राकृतीं
निर्धूताभिलक्ष्मतो विजयते श्रीशङ्करश्शङ्करः ॥ १ ॥

पुण्यैर्भूतलसम्भ्रमैरुपनिषद्भाष्यादिवान्गुम्भनैः
शिष्यैश्चाप्यङ्गलीकृते स्वरचित्त्यैलोक्यरक्षाकमे ।
जुयाञ्छङ्करसद्गुरोः प्रियकृते जातावतारः पुनः
सोऽयं श्रीरमणो गुरुर्गुणगणैरध्यात्मनिष्ठो मुनिः ॥ २ ॥

रमणेशपदाम्भोज रजःकणमुपास्मडे ।
यद्वासनापरिष्वङ्गाद्विगलन्ति कुवासनाः ॥ ३ ॥

आह्लादाऽऽवलम्बनं नयनयोरङ्गे सुधालेपनं
धैर्यं येतसि भेदनामकगदप्रोत्सारकं भेषजम् ।
मध्याह्नार्कं एव प्रसूतिजलधौ लोकप्रकाशोदयं
पुण्यैः श्रीरमणेश्वरं परिणतैर्धन्या लभन्ते नराः ॥ ४ ॥

शोणान्नीशङ्कुटीविडारसरसे दग्धाङ्गजातैधसे
कारुण्याद्विगुणैकधाममनसेऽन्वर्थाङ्कतश्चन्दसे ।
सर्वापदुःखरितान्धसे भवभयप्रोद्धारकान्त्यौजसे
भक्तश्रेणिशिभादृताङ्घ्रिरजसे सेयत्रतिस्तेजसे ॥ ५ ॥

मोडातीतस्त्वमसि भगवन् ! मुग्धमूर्तिं धधानो
वेलालङ्घिव्यवहृतिरतो वद्धवन्नानटीषि ।
भक्तत्राणं भवजलनिधेरात्मनैव प्रणेतुं
पर्यङ्कुडस्मिन् वससि यद्विद्यं भाति ते कापि लीला ॥ ६ ॥

दूरीकर्तुं प्रभवति तवोपासनैव प्रजाना-

भेनोराशीनिति गुरुमणो! त्वत्समीपाश्रितानाम् ।
 त्वद्भक्तानामपि अलुविधाभीष्टकार्दितानां
 भीतिं किं वा सृजसि भगवन् ! व्यर्थञ्चिन्तानिदानम् ॥ ७ ॥

नानाशाभाविवृतमडिमा नाशिताशेषमोडः
 मौनालम्बी प्रमुषितजटस्साधुसुद्वैरुपेतः ।
 मञ्चस्थोऽयं रमणभगवान्दक्षिणामूर्तिरास्ते
 प्रत्यासत्तेरुणामडसः प्राप्य साङ्घ्यलक्ष्मीम् ॥ ८ ॥

शान्तेरेकं सदनममृतासारशीतं प्रकृत्या
 सौम्यं रुपं रमणभगवन् ! दर्शनीयं त्वदीयम् ।
 वैराग्यात्ते तृणवदम्बिलत्यागकाले करावे
 द्रष्टुं दृष्ट्या क एव यतुरस्त्वां त्वमेव क्षमोऽसि ॥ ९ ॥

साक्षात्कृत्याऽरुणधरणिभृद्वासिनं सद्गुरुं त्वां
 द्रक्ष्यन्त्यन्त्यङ्गिमिव यमिनस्तावकीनोपदेशैः ।
 औदम्पर्यं निगमशिरसां यत्र सञ्चित्स्वरुपे
 ब्रह्मैव त्वं तदसि भगवन्नित्यमुक्तस्वरुपम् ॥ १० ॥

दारान् बन्धूनपि य तनयान् क्षेत्रवित्तानि गेहं
 सन्तस्त्यक्त्वा सकलमपि ते पादपद्मं भजन्ते ।
 किन्त्वेतांस्त्वं कपटवचनैर्भाषयन्नाथ ! नैवं
 तत्त्वं ब्रूया न ऋषु भवतो वञ्चनां ते लभन्ताम् ॥ ११ ॥

शब्दाद्याभ्यैर्विषयनिययैर्व्यञ्जितं दृष्टनष्टं
 सौम्यं दुःखोत्तरमपि मया बुद्ध्यते मोक्षतुल्यम् ।
 भोगा अते रमण ! विरसा यस्य ते लेशलेशाः
 सान्द्रानन्दस्फुरितजलधिं त्वां तमेवाश्रयामः ॥ १२ ॥

नाडं याये रमणभगवन् ! लौकिकं भोगजातं
 नापि स्वर्गं सुरपरिबृढाधिष्ठितं ब्रह्मलोकम् ।
 यायेऽडं त्वां यरणपतितस्त्वत्पदाब्जैकसेवाऽऽ-
 धीनामात्मप्रवणनिपुणां दृष्टिमान्तर्भुम्भीं ताम् ॥ १३ ॥

उर्व्यां स्वैरं कतियन जना देवतानां नृपाणा-
 मिष्यानां वा स्तवनरथनैः कालजालं क्षिपन्तु ।
 त्वत्पादाब्जाऽऽकलनजनितानन्दनिष्पन्दसिन्धो-

रन्तश्चारैर्वयमिह सदा कालमेते नयामः ॥ १४ ॥

गन्तव्या सा प्रभुनिवसती रञ्जनीयास्तदीया
भृत्यास्सोव्यः प्रभुरपि धनैस्ससद्म मे पूरणीयम् ।
ःत्थं चिन्तां चिरपरिचितां नाथ ! सन्त्यज्य सोऽहं
त्वन्निध्यानात् सकलजननस्स्यां कदा वा वद त्वम् ॥ १५ ॥

आढ्या दधुर्वसु वसुमतीं डाटकं वा पटं वे-
त्येवं भ्रान्त्या धनिकसदनं त्वामुपेक्ष्याऽऽश्रयामः ।
लब्धं किन्नो रमण ! भवतोपेक्षया जायमानै-
रेनःकूटैः भलु कृपाशता डेवलं वर्द्धते नः ॥ १६ ॥

संविद्धीनस्सुरतरुगाणः कामधेनुः पशुस्सा
ग्रावा चिन्तामणिरपि क्वौ पक्षपाती य भोजः ।
कर्णो दृष्टाश्रयणकलुषः कालकाङ्क्षी पयोद-
स्त्वौदार्ये ते रमण ! तुलनां याति नान्यो वदान्यः ॥ १७ ॥

गेहो नाकः प्रणमति भलः पातकं पुण्यति द्रा-
ग्द्वेषी मित्रं विषयजसुभं मोक्षति क्षमाधिपश्च ।
दासो मृत्युर्भिषजति मडादूषणं भूषणं स्या-
द्यत्पादाब्जप्रपतनवशात्तं नमामो भवन्तम् ॥ १८ ॥

सर्वज्ञास्त्वं जडमतिरहं त्वं प्रभुस्त्वेष धीनः
दुःभागारः प्रतिपदमहं सौभ्यपाथोनिधिस्त्वम् ।
सर्वं कर्तुं प्रभवति भवानल्पशक्तिः किलाऽहं
भिन्नावस्था किमिति जनिता मय्यभिन्ने त्वयैव ॥ १९ ॥

समीडासन्तानैर्दृढयमिदमाकृष्टमदयं
ततोऽन्यद्दैन्यं मे किमिव विपदस्सन्ति शतशः ।
अनाप्येया अन्या अलभलमये ! धूर्णनमिदं
भवोर्भिष्वेतासु प्रवितर गुणे ! येतसि शमम् ॥ २० ॥

त्वन्मूर्ती मे रमणभगवन् ! मज्जतात्रेत्रयुग्मं
त्वद्दधानाध्वन्यपि परवशं स्वान्तमभ्येतु शान्तम् ।
त्वत्पूजार्थं वपुरपि सदा त्वत्स्तुतौ वाक् य भूयात्
ःत्थं नोयेदहं ! भुवने स्वैरयारी हतस्स्याम् ॥ २१ ॥

वेदान्तास्ते कति कति लसन्त्येषु शाप्तास्त्वनन्ताः
तासामर्थप्रवचनपरं शास्त्रजालं त्वनन्तम् ।
तेषां वर्णग्रहणं अपि वा नालमेकं पुमायुः
त्राता नस्त्वं यद्वि न गुरुराट् किं भवाब्धिं तरेम ॥ २२ ॥

नामं नामं रमणायरणद्रुमद्रुद्धेतुं
श्रावं श्रावं लुदयडितदास्सूक्तिधारास्तदीयाः ।
ध्यायं ध्यायं रमण भगवन् मूर्तिमव्याजभक्त्या
भोधं भोधं भवजलनिधिं द्रुस्तरं सन्तरामः ॥ २३ ॥

प्रसीद रमणप्रभो ! मम लृष्टि प्रभूतं भयं
निवारय दृष्टितां दलय देहि भोधं स्वकम् ।
विधेहि करुणानिधे ! शिरसि मे तवाङ्घ्रिद्वयं
विदारय जराभृतिं वितर वाञ्छितं श्रीगुरो ! ॥ २४ ॥

दीर्घायुष्यं कथमिव जयन्तीदिने प्रार्थयामः
कर्मायत्तं भुवि जनिमता मायुराहुर्महान्तः ।
तान् मोडोत्थान् वशयति भवान् कालकर्मादिभावा-
स्तत्त्वज्ञानाद्गलिततमसः कालयिन्ता कथं ते ॥ २५ ॥

भान्वढेऽस्मिन् सुपद्युजि ते जन्मवारे शुभंयौ
आढ्या भक्ता विलसितकरास्सूपडारैर्महार्घैः ।
सेवन्ते त्वां रमण ! कृतिनः पूज्यपादं कृतज्ञाः
क्षुद्रस्तोत्रं त्वदुपलृतये कल्पयंस्तात ! लज्जे ॥ २६ ॥

जय जय रमणेश ! दीनबन्धो !
जय जय जनतार्तिनाशहेतो ! ।
जय जय भगवन् ! प्रबोधमूर्ते !
जय जय दण्डनायकलोल ! ॥ २७ ॥

जय जय करुणामयपुण्यमूर्ते !
जय जय विश्रुतलोकागीतकीर्ते ! ।
जय जय भक्तजनापितैकभुक्ते !
जय जय सुन्दरदम्पतीप्रसूते ! ॥ २८ ॥

तारावलिस्तुतिमिमां रमणेश्वरीयां
श्रुण्वन्ति ये भुवि पठन्ति य भक्तिभाजः ।

वित्तादि वैषयिकसुप्तेषु विरक्तिरेषां
संस्कृतिरात्मनि भवेद्भ्रमणप्रसादात् ॥ २८ ॥
इति तारावलीस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Proofread by Aruna Narayanan

Taravali Stuti

pdf was typeset on December 25, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

